

Enhed
Forvaltningsjura

Sagsbehandler
CBH

Koordineret med

Sagsnr.
2016 - 1160

Doknr.
317197

Dato
14-03-2016

Telefonnotat om regionsrådsmedlemmers ret til befor- dringsgodtgørelse

1. Baggrund

Social- og Indenrigsministeriet har modtaget en generel telefonisk henvendelse fra en region angående regionsrådsmedlemmers ret til befordringsgodtgørelse.

Regionen ønsker Social- og Indenrigsministeriets vurdering af, i hvilket omfang regionsrådsmedlemmer generelt har ret til befordringsgodtgørelse for kørsel fra et møde i regionsrådet til en privat aftale, der ikke afholdes på medlemmets bopæl. Der er således ikke tale om en forespørgsel i en konkret sag.

2. Retsgrundlag

Reglerne om befordringsgodtgørelse findes i § 16, stk. 10, litra a, i lov om kommunernes styrelse (lovbekendtgørelse nr. 769 af 9. juni 2015), der i henhold til regionslovens § 11, stk. 1 (lovbekendtgørelse nr. 770 af 9. juni 2015), også gælder for regioner.

§ 16, stk. 10, litra a, har følgende ordlyd:

”Stk. 10. I forbindelse med deltagelse i de i stk. 1, litra a-f, nævnte møder m.v., ydes der til kommunalbestyrelsesmedlemmer

a) befordringsgodtgørelse og godtgørelse for fravær fra hjemstedet,”

Af Social- og Indenrigsministeriets vejledning nr. 10 af 9. februar 2007 om vederlag, diæter, pension mv. for varetagelsen af regionale hverv fremgår bl.a. følgende af afsnit 4.1.1. om befordringsgodtgørelse:

”[...]

Uanset, at der ikke efter § 16, stk. 10, i lov om kommunernes styrelse er begrænsninger i regionernes pligt til at yde befordringsgodtgørelse, antages det, at bestemmelsen først og fremmest tager sigte på transport fra bopælen til det sted, hvor det regionale hverv udøves.

Der vil dog efter bestemmelsen tillige være krav på godtgørelse af transportomkostninger fra et arbejdssted eller et andet opholdssted til mødestedet. Dette gælder også, selvom arbejdssted eller opholdssted ligger uden for regionsgrænsen, hvis det under hensyn til transporttiden og de dermed forbundne udgifter må anses for naturligt, at den pågældende deltager i mødet m.v.

Det må imidlertid antages, at kravet på befordringsgodtgørelse har sammenhæng med den mødepligt, der følger af det borgerlige ombud. Har regionsrådsmedlemmet ikke mødepligt, og er medlemmet dermed ikke forpligtet til at varetage hvervet, har regionsrådsmedlemmet ikke krav på befordringsgodtgørelse.

Det gælder bl.a., hvis medlemmet har lovligt forfald, f.eks. på grund af bortrejse i forbindelse med arbejde eller ferie. Det bemærkes i den forbindelse, at det er antaget, at sommerhusophold o. lign. ikke kan anses som lovligt forfald, medmindre opholdet skyldes forhold, der kan opveje det borgerlige ombud, f.eks. forretninger, ferie og sygdom, herunder hos nære pårørende.

Der kan endvidere være situationer, hvor medlemmet henset til afstanden mellem arbejdsstedet eller opholdsstedet uden for regionsgrænsen og mødestedet og de dermed forbundne meget omfattende rejseudgifter ikke har mødepligt. Det kan være tilfældet, hvis medlemmet arbejder eller opholder sig i en meget betydelig afstand fra mødestedet, f.eks. i Bruxelles.

Der kan endvidere være situationer, hvor medlemmet henset til afstanden mellem arbejdsstedet eller opholdsstedet uden for regionsgrænsen og mødestedet og de dermed forbundne omfattende rejseudgifter har mødepligt uden at have krav på befordringsgodtgørelse. Dette kan være tilfældet, hvis medlemmet uden at have lovligt forfald opholder sig i betydelig afstand fra mødestedet.

Regionsrådet kan – ud over de tilfælde, hvor regionen har pligt til at yde befordringsgodtgørelse – vælge at udbetale befordringsgodtgørelse i særlige tilfælde, hvis regionen har en saglig interesse i, at en bestemt person varetager et regionalt hverv uanset afstanden mellem mødestedet og vedkommendes opholdssted eller arbejdssted.

Det forhold, at et regionsrådsmedlem ikke har brug for en betalt hjemrejse, berettiger ikke til alternativt at få en anden ydelse, f.eks. overnatning. Kun nødvendige udgifter kan dækkes i medfør af § 16, stk. 10, litra a, i lov om kommunernes styrelse. Hvorvidt f.eks. en overnatning er nødvendig af hensyn til en fornuftig varetagelse af det regionale hverv, skal vurderes af regionsrådet.

[...].

3. Vurdering

Regionen må indledningsvis foretage en vurdering af, om de grundlæggende betingelser for at yde befordringsgodtgørelse efter § 16, stk. 10, litra a, er opfyldt, herunder om befordringen vedrører møder omfattet af § 16, stk. 10, litra a-f, om medlemmet har haft positive udgifter til befordring, og om medlemmet har haft mødepligt til det møde, der ønskes befordringsgodtgørelse til.

Som anført i ovennævnte vejledning, tager § 16, stk. 10, litra a, først og fremmest sigte på transport fra bopælen til det sted, hvor det regionale hverv udføres.

Det fremgår ligeledes af ovennævnte vejledning, at der dog efter bestemmelsen tillige vil være krav på godtgørelse af transportomkostninger fra et arbejdssted eller et andet opholdssted til mødestedet, og at dette også gælder, hvis der er tale om et arbejds- eller opholdssted, der ligger uden for regionsgrænsen, hvis det under hensyn til transporttiden og de dermed forbundne udgifter må anses for naturligt, at den pågældende deltager i mødet mv. Efter praksis har der i konkrete sager også været tale om, at medlemmet efterfølgende returnerede til f.eks. arbejdsstedet.

Det kan ikke antages, at pligten til at betale befordringsgodtgørelse ved transport fra arbejdsstedet kun gælder de tilfælde, hvor transporttiden og de med transporten forbundne omkostninger er af nogenlunde samme omfang, som ved transport fra hjemmet. Det må imidlertid antages, at kravet på befordringsgodtgørelse har sammenhæng med den mødepligt, som følger af det borgerlige ombud. Se Lov om Kommunernes styrelse med kommentarer, Hans B. Thomsen m.fl., 2010, side 168.

Besvarelse af regionens spørgsmål forudsætter herefter en vurdering af, om der er hjemmel til at yde befordringsgodtgørelse for efterfølgende transport fra mødet til et

sted der ikke er bopæl, eller et arbejds- eller opholdssted, men f.eks. en privat aftale i forlængelse af et møde.

Efter § 16, stk. 10, litra a, er det en grundlæggende forudsætning for, at regionsrådet er forpligtet til at yde befordringsgodtgørelse, at transporten er begrundet i varetagelsen af det regionale hverv. Vurderingen heraf beror på et skøn, der tilkommer regionsrådet.

I et notat af 3. juli 2007 har Social- og Indenrigsministeriet i en konkret sag udtalt, at der i det foreliggende tilfælde ikke var hjemmel til at yde befordringsgodtgørelse for transport (flyrejse) fra et seminar i kommunen (Dragør Kommune) til en anden landsdel (Bornholm) på grund af efterfølgende deltagelse i et møde i en privat grundejerforening.

Ministeriet udtalte i den forbindelse, at der ikke er hjemmel til at yde befordringsgodtgørelse for transport, der er begrundet i varetagelsen af private formål, uanset, at det private formål tidsmæssigt måtte ligge i forlængelse af varetagelsen af hvervet.

Det er imidlertid Social- og Indenrigsministeriets opfattelse, at det ikke på forhånd kan udelukkes, at udgifter til befordring fra mødestedet til et andet sted end medlemmets bopæl, arbejdssted eller andet opholdssted, efter omstændighederne kan være omfattet af retten til befordringsgodtgørelse efter § 16, stk. 10, litra a.

Hvorvidt udgifterne til befordring i en sådan situation er omfattet af § 16, stk. 10, litra a, må bero på regionens samlede vurdering af, om befordringen er naturligt begrundet i varetagelsen af det regionale hverv, transporttiden, afstanden fra mødestedet samt det private formåls karakter.

Social- og Indenrigsministeriet har på den baggrund meddelt regionen:

- Ministeriet kan ikke på forhånd udelukke, at udgifter til befordring fra mødestedet til et andet sted end medlemmets bopæl, arbejdssted eller andet opholdssted, efter omstændighederne kan være omfattet af retten til befordringsgodtgørelse efter § 16, stk. 10, litra a.
- Afgørelsen heraf må bero på regionens samlede vurdering af, om befordringen er naturligt begrundet i varetagelsen af det regionale hverv, transporttiden, afstanden fra mødestedet samt det private formåls karakter.